

UMFT

Universitatea de
Medicină și Farmacie
„Victor Babeș”
din Timișoara

Aspecte legislative în brevetarea ideilor

Chim.dr. Florin BORCAN

Facultatea de Farmacie

Cuprins

Extrase din legea 64 / 1991 3
Extrase din HG 547 / 2008 16
Extrase din legea 83 / 2014 42

Extrase din legea 64 din 1991

privind brevetele de invenție,
actualizată și republicată în 2014

<http://osim.ro>

(versiune scanată)

sau

www.dreptonline.ro/legislatie

(versiune online)

(1) Un brevet poate fi acordat pentru orice invenție având ca obiect un produs sau un procedeu, în toate domeniile tehnologice, cu condiția ca aceasta să fie nouă, să implice o activitate inventivă și să fie susceptibilă de aplicare industrială.

(2) Invențiile din domeniul biotehnologiei sunt brevetabile dacă se referă la:

a) un material biologic care este izolat din mediul natural sau este produs prin orice procedeu tehnic, chiar dacă înainte se producea în natură;

b) plante sau animale, dacă posibilitatea tehnică de realizare a invenției nu se limitează la un anumit soi de plante sau la o anumită rasă de animale;

(2) c) un procedeu microbiologic sau la un alt procedeu tehnic ori un produs, altul decât un soi de plante sau o rasă de animale, obținut prin acest procedeu;

d) un element izolat al corpului uman sau altfel produs printr-un procedeu tehnic, inclusiv secvența sau secvența parțială a unei gene, chiar dacă structura acelui element este identică cu structura unui element natural.

(1) Nu sunt considerate invenții, în sensul art. 6, în special:

a) descoperirile, teoriile științifice și metodele matematice;

b) creațiile estetice;

c) planurile, principiile și metodele în exercitarea de activități mentale, în materie de jocuri sau în domeniul activităților economice, și nici programele de calculator;

d) prezentările de informații.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud brevetabilitatea obiectelor sau activităților prevăzute în acest alineat decât în măsura în care cererea de brevet de invenție ori brevetul de invenție se referă la astfel de obiecte sau activități considerate în sine.

(1) Nu se acordă brevet de invenție, potrivit prezentei legi, pentru:

a) invențiile a căror exploatare comercială este contrară ordinii publice sau bunelor moravuri, inclusiv pentru cele dăunătoare sănătății și vieții persoanelor, animalelor ori plantelor, și care sunt de natură să aducă atingeri grave mediului, cu condiția ca această excludere să nu depindă numai de faptul că exploatarea este interzisă printr-o dispoziție legală;

b) soiurile de plante și rasele de animale, și nici pentru procedeele esențial biologice pentru obținerea plantelor sau animalelor. Prevederea nu se aplică procedeelelor microbiologice și produselor obținute prin aceste procedee;

(1) c) invențiile având ca obiect corpul uman în diferitele stadii ale formării și dezvoltării sale, și nici pentru simpla descoperire a unuia dintre elementele sale, inclusiv secvența sau secvența parțială a unei gene;

d) metodele de tratament al corpului uman sau animal, prin chirurgie ori prin terapie, și metodele de diagnosticare practicate asupra corpului uman sau animal.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. d) nu se aplică produselor, în special substanțe sau compoziții pentru utilizare în oricare dintre aceste metode.

(1) O invenție este nouă dacă nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

(2) Stadiul tehnicii cuprinde toate cunoștințele care au devenit accesibile publicului printr-o descriere scrisă ori orală, prin folosire sau în orice alt mod, până la data depozitului cererii de brevet de invenție.

(3) Stadiul tehnicii cuprinde, de asemenea, conținutul cererilor depuse la OSIM și al cererilor internaționale pentru care s-a deschis faza națională în România sau al celor europene desemnând România, așa cum acestea au fost depuse, care au o dată de depozit anterioară celei prevăzute la alin. (2) și care au fost publicate la sau după această dată, potrivit legii.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) nu vor exclude brevetabilitatea oricărei substanțe sau compoziții cuprinse în stadiul tehnicii, pentru utilizarea acesteia într-o metodă dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. d), dacă utilizarea sa în oricare dintre aceste metode nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

(5) Prevederile alin. (2) și (3) nu vor exclude brevetabilitatea oricărei substanțe sau compoziții prevăzute la alin. (4), pentru orice altă utilizare specifică în orice metodă dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. d), dacă această utilizare nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

(1) O invenție este considerată ca implicând o activitate inventivă dacă, pentru o persoană de specialitate, ea nu rezultă în mod evident din cunoștințele cuprinse în stadiul tehnicii.

(2) Cererile de brevet prevăzute la art. 9 alin. (3), deși fac parte din stadiul tehnicii, nu sunt luate în considerare pentru aprecierea activității inventive.

(1) O invenție este considerată ca fiind susceptibilă de aplicare industrială dacă obiectul său poate fi fabricat sau utilizat într-un domeniu industrial, inclusiv în agricultură.

(2) Aplicabilitatea industrială a unei secvențe sau a unei secvențe parțiale a unei gene trebuie să fie dezvăluită în cererea de brevet de invenție.

(1) Cererea de brevet de invenție, redactată în limba română, trebuie să cuprindă:

a) solicitarea acordării unui brevet;

b) datele de identificare a solicitantului;

c) o descriere a invenției;

d) una sau mai multe revendicări;

e) desenele la care se face referire în descriere sau revendicări.

(2) Dacă solicitantul nu este același cu inventatorul, cererea de brevet de invenție va conține și indicații care să permită stabilirea identității inventatorului și va fi însoțită de un document din care să reiasă modul în care solicitantul a dobândit dreptul la acordarea brevetului.

(1) Invenția trebuie să fie dezvăluită în cererea de brevet suficient de clar și complet, astfel încât o persoană de specialitate în domeniu să o poată realiza.

(2) Dacă invenția se referă la un material biologic sau la utilizarea unui material biologic la care publicul nu a avut acces și care nu poate fi descris în cererea de brevet de invenție într-un mod care să permită unei persoane de specialitate în domeniu să realizeze invenția, condițiile prevăzute la alin. (1) sunt considerate îndeplinite numai dacă solicitantul dovedește printr-un document că, anterior datei de depozit a cererii de brevet de invenție, materialul biologic a făcut obiectul unui depozit la o autoritate de depozit internațională.

(3) Revendicările definesc obiectul protecției solicitate și trebuie să fie clare, concise și să fie susținute de descrierea invenției.

OSIM examinează dacă:

A. cererea de brevet de invenție respectă:

a) dispozițiile art. 5;

b) condițiile privind depozitul, prevăzute la art. 13-15;

c) condițiile pentru recunoașterea priorității prevăzute la art. 19, 20 și 21;

d) condiția de unitate a invenției prevăzută la art. 18 alin. (1);

B. invenția care constituie obiectul cererii:

a) este dezvăluită potrivit art. 17;

b) nu este exclusă de la brevetare, potrivit art. 7 alin. (1), sau nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 8;

c) îndeplinește condițiile de brevetabilitate prevăzute la art. 6 și art. 9-12.

Extrase din HG 547 din 2008

privind regulamentul de aplicare a L.64/1991

<http://osim.ro>

(versiune scanată)

sau

www.dreptonline.ro/legislatie

(versiune online)

(1) Depunerea unei cereri de brevet de invenție se poate face de către orice persoană:

a) pe suport hârtie, direct la Registratura generală a OSIM, ori prin poștă; sau

b) prin mijloace electronice.

(2) OSIM înscrie în cerere data depunerii, numărul de înregistrare și numele persoanei care a făcut depunerea și confirmă primirea cererii depuse, potrivit prevederilor alin. (1), și documentele primite; un exemplar al formularului cererii completat se returnează solicitantului sau, după caz, mandatarului autorizat, pe suport hârtie.

(4) Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) sau (8) din lege, cererii de brevet de invenție i se alocă un număr la care se asociază data de depozit; numărul alocat în ordine succesivă și data de depozit sunt înscrise în Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse și ambele se înscriu pe formularul cererii de brevet de invenție și pe fiecare pagină a descrierii, precum și a revendicărilor și desenelor, chiar dacă acestea sunt depuse ulterior.

(5) Numărul din Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse va fi folosit în toate notificările OSIM și în comunicările solicitantului sau ale persoanei interesate, legate de procedurile pe care le urmează cererea de brevet de invenție.

(6) Taxa de înregistrare a cererii de brevet de invenție este datorată de solicitant odată cu depunerea cererii de brevet de invenție la OSIM; dacă solicitantul a plătit taxa de înregistrare înainte de depunerea cererii de brevet de invenție, el va preciza aceasta în cerere, anexând o copie a documentului de plată.

(7) Dacă la depunerea cererii de brevet de invenție solicitantul nu a plătit taxa de înregistrare, această taxă poate fi plătită în termen de 3 luni de la data de depozit; în caz contrar, cererea de brevet de invenție este declarată ca fiind considerată retrasă conform prevederilor art. 28 alin. (4) lit. f) din lege.

(8) Orice comunicare sau document de plată primit la OSIM trebuie să menționeze datele de identificare ale petentului pentru corespondență, precum și numărul cererii sau al brevetului de invenție; în cazul în care OSIM nu poate identifica cererea sau brevetul, documentele se clasează ca exemplar-martor, iar suma se restituie, cu diminuarea costului serviciului bancar sau poștal, numai în cazul în care plătitorul poate fi identificat.

(1) Produsul este obiect al unei invenții, conform prevederilor art. 7 alin. (1) din lege, în măsura în care constituie soluția tehnică a unei probleme.

(2) Produsul reprezintă un obiect cu caracteristici determinate, definite tehnic prin părțile sale constructive și, după caz, constitutive, prin elementele de legătură dintre acestea, prin forma sa constructivă sau a părților constitutive, prin materialele din care este realizat, prin relațiile constructive, de poziție și funcționare dintre părțile constitutive sau prin rolul funcțional al acestora.

(3) Produse în sensul prevederilor alin. (1) și (2) pot fi:
a) dispozitive, instalații, echipamente, mașini-unelte, aparate sau ansambluri de aparate care funcționează împreună sau care se referă la mijloace de lucru pentru realizarea unui procedeu de fabricație ori de lucru;

- b) circuite electrice, pneumatice sau hidraulice;**
- c) substanțe chimice, inclusiv produse intermediare, definite prin elementele componente și legăturile dintre ele, simbolizate prin formule chimice, semnificația radicalilor substituenți, structura moleculară, izometrie sterică, greutate moleculară sau prin alte caracteristici care le individualizează sau le identifică;**
- d) mijloace sau agenți, substanțe chimice cărora li se indică scopul pentru care sunt utilizate; sau**
- e) amestecuri fizice sau fizico-chimice definite prin elementele componente, raportul cantitativ dintre acestea, structura, proprietățile fizico-chimice sau alte proprietăți care le individualizează și care le fac aplicabile pentru rezolvarea unei probleme tehnice.**

(4) În situația în care produsul nu poate fi definit conform prevederilor alin. (2), acesta poate fi definit prin procedeul său de fabricație.

(5) Produsul prevăzut la art. 7 alin. (1) din lege, obiect al unei invenții biotehnologice, este definit la art. 68 alin. (2) și (7).

(6) Produsul ca obiect al unei invenții în legătură cu calculatorul este definit în prevederile art. 44 alin. (12).

(1) Procedeul este obiect al unei invenții, conform prevederilor art. 7 alin. (1) din lege, în măsura în care constituie soluția tehnică a unei probleme.

(2) Procedeul, conform prevederilor alin. (1), reprezintă o succesiune logică de etape, faze sau pași, definite prin ordinea de desfășurare, prin condiții inițiale, cum ar fi materia primă aleasă, prin parametri, prin condiții tehnice de desfășurare și/sau mijloace tehnice utilizate.

(3) Procedeul, potrivit prevederilor alin. (1), constă în:

a) o activitate tehnologică de natură mecanică, fizică, chimică, care are ca efect obținerea sau modificarea unui produs;

b) o metodă de lucru caracterizată prin etape de operare; sau

c) o nouă utilizare a unui produs sau procedeu cunoscut.

(4) Procedeu prevăzut la art. 7 alin. (1) din lege, obiect al unei invenții biotehnologice, este definit în art. 68 alin. (3).

(1) În aplicarea prevederilor art. 14 alin. (1) din lege, cererea de brevet de invenție cuprinde un formular de solicitare a acordării unui brevet de invenție însoțit de o descriere a invenției, una sau mai multe revendicări și, după caz, desenele la care se face referire în descriere și/sau revendicări.

(2) Cererea de brevet va fi însoțită de alte documente: rezumatul cererii, procura de desemnare a mandatarului autorizat, actul de prioritate, autorizația privind transmiterea drepturilor de prioritate, documentul de certificare a depunerii materialului biologic la o autoritate de depozit internațională, documentul privind desemnarea inventatorilor, actul de transmitere a dreptului la acordarea brevetului de invenție, certificatul de expoziție.

(1) Descrierea invenției, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. c) din lege, va conține următoarele:

a) titlul invenției, așa cum acesta a fost indicat în cererea de brevet de invenție, într-o formulare clară și concisă a invenției revendicate, fără să o divulge și fără a conține denumiri fanteziste;

b) precizarea domeniului tehnic la care se referă invenția;

c) prezentarea stadiului tehnicii, considerat de solicitant a fi necesar pentru înțelegerea, cercetarea documentarea și examinarea cererii de brevet, cu indicarea documentelor care îl fundamentează; se prezintă cel puțin o soluție considerată cea mai apropiată de invenția revendicată; în situația în care stadiul tehnicii cuprinde și cunoștințe tradiționale, acestea vor fi indicate explicit în descriere, inclusiv sursa acestora, dacă este cunoscută;

d) prezentarea problemei tehnice pe care solicitantul și-a propus să o rezolve invenția; problema tehnică constă în formularea obiectivului prin a cărui soluționare se obține un succes în domeniul tehnic la care se referă invenția;

e) expunerea invenției, așa cum este revendicată, astfel încât problema tehnică, chiar dacă nu este prezentată explicit, și mijloacele prin care aceasta a fost rezolvată să poată fi înțelese de către o persoană de specialitate în domeniu; în cazul în care descrierea cuprinde un grup de invenții care respectă condiția de unitate a invenției, expunerea fiecărei invenții din grup se efectuează în mod distinct;

f) prezentarea avantajelor invenției în raport cu stadiul tehnicii;

g) prezentarea, pe scurt, a figurilor din desene, dacă acestea există;

h) prezentarea în detaliu a cel puțin unui mod de realizare a invenției revendicate, utilizând exemple acolo unde este cazul și cu referire la desene, dacă acestea există; în cazul unor variante de realizare, se prezintă cel puțin un exemplu de realizare pentru fiecare variantă;

i) indicarea, dacă nu rezultă în mod evident din prezentarea în detaliu conform lit. h) sau din natura invenției, a modului în care invenția este susceptibilă a fi aplicată industrial.

(2) În descrierea conform prevederilor alin. (1) pot fi prezentate modele și formule chimice, fizice ori matematice, algoritmi, linii de programe, subrutine sau programe de calculator, tabele, fără ca prezentarea obiectului invenției, în exemplul de realizare, să se bazeze exclusiv pe acestea.

(3) Descrierea va fi prezentată în maniera și cu succesiunea capitolelor prevăzute la alin. (1), exceptând situațiile în care, prin natura invenției, o prezentare diferită ar conduce la o mai bună înțelegere a invenției.

(4) Descrierea invenției, conform prevederilor alin. (1), trebuie să conțină termenii tehnici din limba română; în cazul în care în limba română nu există termeni echivalenți, pot fi utilizați termeni tehnici uzuali într-o limbă străină, în special din domeniul prelucrării datelor.

(1) În aplicarea prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) din lege, revendicările trebuie să definească obiectul pentru care se solicită protecție prin caracteristicile tehnice ale invenției.

(2) Revendicările, potrivit prevederilor alin. (1), trebuie să fie clare și concise, atât individual, cât și în ansamblul lor, și să se bazeze pe descrierea conform prevederilor art. 16.

(3) Revendicările, potrivit prevederilor alin. (1), se redactează, de regulă, în două părți și vor conține:

a) un preambul desemnând obiectul invenției și caracteristicile tehnice care sunt necesare pentru definirea sa și care, combinate între ele, fac parte din stadiul tehnicii;

b) o parte caracteristică, precedată de expresia "caracterizat(ă) prin aceea că", în care sunt expuse acele caracteristici tehnice care, în combinație cu caracteristicile prezentate în preambul, definesc protecția solicitată.

(4) Totuși, revendicările pot fi redactate și într-o singură parte, care conține prezentarea unei caracteristici tehnice sau a unei combinații de mai multe caracteristici tehnice care definește obiectul pentru care se solicită protecția.

(5) O cerere de brevet de invenție poate conține una sau mai multe revendicări independente, în funcție de caracteristicile tehnice esențiale ale invenției; o astfel de revendicare poate fi urmată de una sau mai multe revendicări dependente subordonate.

(6) Revendicarea independentă, potrivit prevederilor alin. (5), va preciza în mod clar toate caracteristicile tehnice esențiale necesare pentru definirea obiectului invenției.

(7) Revendicarea dependentă, potrivit prevederilor alin. (5), va conține în mod implicit toate caracteristicile revendicării independente căreia i se subordonează și, după caz:

a) dezvoltă sau explicitează caracteristicile tehnice esențiale ale invenției care au fost deja enunțate în revendicarea independentă; sau

b) se referă la exemple particulare de realizare a invenției;

c) conține și alte caracteristici tehnice decât cele din revendicarea independentă, dar care nu reprezintă caracteristici esențiale pentru definirea obiectului protecției solicitate.

(1) Formularul de cerere, descrierea, revendicările și desenele care constituie părțile componente ale cererii de brevet, conform prevederilor art. 14 alin. (1) din lege, se vor prezenta pe hârtie albă, netedă, mată, tare, subțire și durabila, de format A4, fiecare filă fiind utilizată astfel încât laturile mici să fie poziționate sus și jos, și se depun la OSIM în 3 exemplare, conform prevederilor art. 4.

(2) Unul dintre cele 3 exemplare de descriere, revendicări și desene depuse conform prevederilor alin. (1) va fi semnat, pe fiecare filă, de către solicitant sau, după caz, de mandatarul autorizat și reprezintă exemplarul original.

(3) Toate filele cererii de brevet de invenție vor fi completate pe o singură față a filei și în așa fel încât să poată fi separate în vederea reproducerii lor într-un număr nelimitat de exemplare; filele nu vor fi rupte, încrețite sau îndoite.

(4) Filele fiecărui document al cererii de brevet se numerotează cu cifre arabe, în ordine crescătoare, poziționate în partea superioară, la mijlocul filei.

(5) Descrierea și revendicările vor fi tehnoredactate sau dactilografiate la 1,5-2 rânduri, iar marginile libere ale fiecărei file trebuie să fie pe fiecare latură de 2,5 cm.

(6) Simbolurile și caracterele grafice, precum și formulele chimice sau matematice din cererea de brevet pot fi scrise și de mână sau desenate.

(7) Filele descrierii și revendicărilor nu vor conține desene.

(8) Pe filele cererii de brevet de invenție nu se admit ștersături, corecturi, cuvinte scrise deasupra sau rânduri intercalate; dacă totuși acestea există, solicitantul va semna în dreptul modificării făcute, pe exemplarul original.

(9) Fiecare parte componentă a cererii de brevet va începe pe o nouă filă, iar filele vor fi legate în așa fel încât să permită ușor identificarea, răsfoirea, separarea și reunirea lor.

(14) Depozitul unei cereri de brevet de invenție pe baza descrierii, revendicărilor și desenelor depuse în formă electronică sau prin mijloace electronice se face numai după aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1); documentele depuse înainte de această dată pe alt suport decât hârtia se restituie solicitantului.

(1) În aplicarea prevederilor art. 14 alin. (8) din lege, rezumatul servește atât ca mijloc de selecție a informațiilor tehnice pentru specialiști, cât și la luarea unei decizii privind necesitatea consultării cererii de brevet de invenție.

(2) Rezumatul, conform prevederilor art. 14 alin. (7) din lege, care însoțește cererea de brevet se redactează utilizând aproximativ 150 de cuvinte:

a) va indica titlul invenției și domeniul tehnic căruia îi aparține invenția sau grupul de invenții;

b) va conține o scurtă prezentare a invenției, dezvăluită în cerere, care să permită înțelegerea problemei tehnice, esența soluției de rezolvare a problemei și utilizarea principală a invenției, iar acolo unde este cazul, acea formulă chimică aleasă dintre formulele conținute în cererea de brevet, ce caracterizează cel mai bine invenția;

c) nu va conține considerații asupra unor pretinse merite sau aprecieri ale invenției ori ale unor aplicări speculative;

d) va fi însoțit de o indicare a figurii sau în mod excepțional a figurilor din desenele propuse spre publicare.

1) În conformitate cu prevederile art. 3 din lege, dreptul la brevet de invenție aparține inventatorului sau succesorului sau în drepturi.

(2) În cazul în care inventatorul este salariat, în baza prevederilor art. 5 din lege, dreptul la brevetul de invenție aparține acestuia în următoarele situații:

a) invenția a fost creată în condițiile prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din lege și există o clauză contractuală prin care dreptul la brevet de invenție aparține salariatului;

b) invenția a fost creată în condițiile prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din lege și nu există o clauză contrară într-un contract privind invențiile salariatului;

c) invenția realizată de salariat în timpul contractului individual de muncă nu este în legătură cu activitatea unității, nu a fost creată prin exercitarea funcției acestuia, nici prin cunoasterea sau folosirea tehnicii ori mijloacelor specifice sau a datelor existente în unitate și nici nu a fost creată cu ajutorul material al unității;

d) invenția a fost creată în condițiile prevederilor art. 5 alin. (2) din lege și există o clauză prin care dreptul la brevetul de invenție aparține inventatorului;

e) invenția se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (5) din lege și salariatul a informat în scris unitatea, conform prevederilor art. 91, dar unitatea nu a depus cererea de brevet la OSIM în termen de 60 de zile de la data informării și nu există o altă convenție între părți.

Extrase din Legea 83 din 2014

privind invențiile de serviciu

<http://osim.ro>

(versiune scanată)

sau

www.dreptonline.ro/legislatie

(versiune online)

(1) Prezenta lege se aplică invențiilor create de un inventator individual sau de un grup de inventatori atunci când inventatorul individual sau cel puțin un membru al grupului de inventatori este salariat al unei persoane juridice:

a) de drept privat;

b) de drept public.

(2) Prezenta lege se aplică invențiilor prevăzute la alin. (1), care pot fi protejate prin brevet de invenție sau prin model de utilitate înregistrat.

(1) Invențiile de serviciu sunt invențiile prevăzute la art. 1, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) au rezultat din exercitarea atribuțiilor de serviciu ale inventatorului, încredințate în mod expres în cadrul contractului individual de muncă și în fișa postului sau stabilite prin alte acte obligatorii pentru inventator, care prevăd o misiune inventivă;

b) s-au obținut, pe durata contractului individual de muncă, precum și pe o perioadă de maximum 2 ani de la încetarea acestuia, după caz, prin cunoașterea sau utilizarea experienței angajatorului prin folosirea mijloacelor materiale ale angajatorului, ca urmare a pregătirii și formării profesionale dobândite de inventatorul salariat prin grija și pe cheltuielile angajatorului ori prin utilizarea unor informații rezultate din activitatea angajatorului sau puse la dispoziție de acesta.

(2) Misiunea inventivă prevăzută la alin. (1) lit. a) stabilește domeniul tehnologic în care se încadrează problema sau problemele tehnice pentru a căror rezolvare inventatorul salariat are o obligație contractuală sau care decurge din alte acte obligatorii să aducă o contribuție creativă corespunzătoare atribuțiilor de serviciu.

(1) Angajatorul are competența de a decide cu privire la încadrarea sau nu a unei invenții realizate de către un salariat în categoria invențiilor de serviciu și cu privire la tipul invenției de serviciu, în raport cu situațiile prevăzute la art. 3 alin. (1).

(2) Salariatul care creează o invenție are obligația să comunice de îndată, angajatorului, prezentarea invenției, în care să descrie soluția problemei rezolvate cu date suficient de clare pentru a defini invenția și condițiile în care invenția a fost creată.

(3) În absența unui termen mai lung prevăzut în regulamentul intern al angajatorului, în termen de 4 luni de la primirea comunicării prevăzută la alin. (2), angajatorul înștiințează inventatorul salariat asupra încadrării invenției în categoria invențiilor de serviciu și dacă revendică dreptul asupra acesteia.

(4) Inventatorul poate contesta modul de încadrare a invenției sale de către angajator, la instanța judecătorească competentă, potrivit dreptului comun, în termen de 4 luni.

(1) Dreptul asupra invențiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) aparține angajatorului.

(2) Dreptul asupra invențiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) aparține angajatorului, în absența unei prevederi contractuale contrare, dacă acesta este persoană de drept public și are în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea.

(3) Dreptul asupra invențiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) aparține inventatorului salariat, dacă angajatorul de drept privat sau de drept public nu revendică invenția în condițiile art. 4 alin. (3).

(4) Dreptul asupra invențiilor create de salariați și care nu se încadrează în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 3 alin. (1) aparține inventatorului salariat, în condițiile prevăzute de Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, cu modificările ulterioare.

Angajatorul definește prin prevederi specifice din regulamentul intern criteriile de stabilire a remunerației. În lipsa prevederilor specifice, angajatorul are în vedere, în funcție de fiecare caz concret, unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

a) efectele economice, comerciale și/sau sociale care decurg din exploatarea invenției de către angajator sau de către terți cu acordul angajatorului;

b) măsura în care angajatorul este implicat în realizarea invenției de serviciu, inclusiv resursele puse la dispoziție de angajator pentru realizarea acesteia;

c) aportul creativ al inventatorului salariat, când invenția a fost creată de mai mulți inventatori.

(1) Pentru invențiile de serviciu realizate de salariați ai angajatorilor - persoane de drept public, care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea, revendicate de către angajator conform prevederilor prezentei legi sau conform unui contract între părți și valorificate de către angajator, salariatul inventator are dreptul la o cotă procentuală din valoarea venitului realizat de angajator, în urma aplicării invențiilor.

(2) Procentul prevăzut la alin. (1) nu poate fi mai mic de 30%.